

דורית יקירתי!

כתבתי לך שסה"כ כל העניינים פה מתנהלים בצורה מצויינת בתנאים הנוכחיים ואני מוכרח לומר ל שגם בתחום הבילויים אני על הגל הנכון.

נדמה לי שהזכרתי לך באחד המכתבים הקודמים שפגשתי פה בחורה משוויץ, אז ביום שישי בערב יצאנו למועדון לילה והיה באמת נחמד. הבחורה נמצאת פה בטורונטו שנתיים והיא כבר הספיקה להכיר לי מספר חברות וחברים שלה. סה"כ חבורה נחמדה ובהחלט אני עשוי להשתלב בה. לבחורה יש לעתים מכונית כך שזה עסק לא רע. דרך אגב, היא באמת חתיכה רצינית ואפילו די חכמה. האווירה במועדון הלילה הייתה באמת עליזה, שתיתי איזה שלוש כוסיות, רקדנו קצת וכללית זאת הצורה המקובלת של הבילוי פה של החברה המקומית.

אתמול התעוררתי בצהריים והלכתי לראות את אליפות הטניס הבין לאומית המתקיימת פה בטורונטו. הוזמנתי על-ידי הדניסים והלכתי עם הבן הגדול שלהם. כשהגעתי למקום שהוא מבנה כמו יד אליהו בערך, חיכתה לי ההפתעה האמיתית. הכרטיסים של הדניסים היו במקומות הכי יקרים בכל האולם וזה כולל גם כניסה חנם למקום שבו אפשר לשתות ולאכול ללא תשלום וללא הגבלה, אך זה עוד לא הכל. שהיתי במקום משעות הצהריים עד שעות הערב ומה שראיתי שם (כנראה שאת הטניס הטוב ביותר בעולם אני יכול לומר בשקט שראיתי) היה חוויה בלתי רגילה. ראיתי את לייבר, סמית, אמרסון ובקיזור באמת את כל הגדולים של הטניס. הרמה הייתה כמובן בהתאם ובסה"כ היה זה חצי יום של תצוגת טניס בלתי רגיל + אכילה ושתיה כמו שצריך. זה היה באמת נהדר לחזות בטניס מעולה ואני חייב לומר לך שאף פעם לא הייתי אוהד טניס, אולם אחרי שאתה רואה את ה-BEST בעולם אתה מתלהב והעסק תפס אותי די חזק. לייבר זכה בטורניס כולו (פרס כספי של עשרת אלפים דולר, לא רע לשבוע עבודה) והוא באמת מספר אחד בעולם (הייתי איזה חצי מטר ממנו, תראי איזה כבוד נפל בחלקי).

היום היה יום משוגע של ספורט בכל רשתות הטלוויזיה והוא עוד יימשך (השעה כעת שש בערב אצלי) כך שלמרות שכתבת לי לא לבזבז יותר מדי זמן עם הטלוויזיה אני רתוק היום למכשיר וסה"כ אני באמת נהנה.

בעבודה העסקים כרגיל ואני חייב עוד פעם לומר לך שהעבודה בקונסוליה נתנה לי אפשרות לרצות לבלות יותר משום שסה"כ המצב מקודם היה שהייתי די רצוף ובלתי חשק לבילויים ואילו היום יש את החשק וכנראה שכשיש חשק אז מוצאים מה

שרוצים. מעניין שחברה ישראלית לא מושכת אותי וסה"כ אני הולך ומוצא את מקומי בחברה מקומית. זאת לא החלטה שהחלטתי. פשוט נוחלי יותר כך ואני נהנה יותר בצד הזה של הגבול.

לא קיבלתי ממך כארבעה ימים מכתב ואני מקווה שהכל באמת בסדר, הלימודים, ההרגשה והבילויים. חמודה, אני מחכה לתשובות שלך לגבי הטיולים בקיץ מתוך אמונה ורצון שזה יצא לפועל, וכשאני רוצה מאוד מאוד אז בדרך כלל זה הולך (נקווה שגם הפעם) משום שיותר ויותר מתחזקת בי ההרגשה שכך זה צריך להיות. אני נורא רוצה לראות אותך כבר ובכלל אני מתגעגע לא מעט.

כל האהבה שבעולם

מיכה